

OSKUBIONY (7) *part praet pass pf*

-sk-, -fk- (6), -szk- (1).

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-); drugie o jasne.

sg m N oskubiony (4). ◇ f N oskubioną (1). ◇ A oskubioną (1). ◇ L oskubion(e)j (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Pozbawiony czegoś (7) :

a. O ptaku: *pozbawiony piór, deplumatus BartBydg; deplumis, inplumis Cn (5) : BartBydg 40b; Też kur łtary kijem zabity/ á nie zarzezany kthory ma być wywnątrzony á ofkubiony FalZioł I 33d.*

W porównaniu (1): A ielli tám [pod ziemią] nie zginie/ tedy wyblednie/ także nágrąźnie że chodzi iáko gęś ofkubiona ná wiołnę. RejZwierc 157.

Wyrażenie: »gęś oskubiona« (2): Wezmi kota tłúftego á odrzy gi/ wlož tak czalkiem w gęś ofkubioną FalZioł V 112; RejZwierc 157.

W przeni (1) : Buiáiąc po tym świecie iáko Paw gdy pierze/ Tu ku pięknemu łłońcu nadobnie rozłzyrzy [...]. O nędzny świecki Pawie y z mięfem y s piory/ Iuż leżyłz ofkubiony/ drudzy cie drą s łkory. RejWiz 84.

b. O człowieku: *ogolony (2) : Vulsus, Oskubiony Mqcz 478c.*

Wyrażenie: »oskubiona głowa« (1): A iż chodzą s poftawą/ á łby pogolili/ A zda fie im áby tym Bogá zniewolili. O łzalony rozumie w ofkubioney głowie RejWiz 183v.

Synonim: b. ogolony.

Cf NIEOSKUBIONY, OSKUBANY, OSKUŚĆ